

[illegible]

Budafok Dohnányi Orchestra
Conducted by **Gábor Hollerung**

Cantemus Mixed Choir (*7, 9, 12 tracks*)
Chorus master: **Soma Szabó**

The development of the moving picture revolutionised theatre and visual thinking. Similarly, the evolution of film music is a crucial element of 20th century music history. Obviously the role of music was significantly determined by the technical possibilities from the age of silent movies throughout the gradual development of sound films.

Today, film is by all means the most popular and easily comprehensible cultural product accessible by the largest number of people. Consequently, film music also enjoys a popularity that compares only to that of popular music these days. For us „serious“ musicians, the recognition that film music indeed claims a place in regular classical concert life was immensely important. Most of all because the best movie soundtracks are definitely rooted in the genre of Romantic symphonic poem.

Music from the hey-day of Hollywood – by Erich Wolfgang Korngold, Max Steiner or Bernard Hermann – or the most significant masters of our days, like Ennio Morricone or John Williams both in their musical contents and elaboration are absolutely comparable to the compositions of Wagner’s and Richard Strauss’s period.

The greatest figures of film music soon realised that it is worthwhile to turn into refined and complex concert pieces the small bits of music that only appear in movies for a couple of moments. Today these compositions live a rich life on their own rights on the international concert stage.

It was also important for us classical musicians to see that the 5-6-8 minute lengths of these pieces make them ideal to pave the road to getting acquainted with classical symphonic music for those generations that are mostly unlikely to visit a concert hall for a regular classical repertoire.

BDO, as one of the top Hungarian symphony orchestras - and widely regarded as the most creative and versatile ensemble - was the first to open to the genre of film music over a decade ago.

Though BDO boasts a long list of monumental productions, attracting thousands, we never lost sight of the main benefit of film music - its educative potentials. I clearly remember a concert some years ago where I selected orchestral parts from Wagner's Ring cycle alongside with some of John William's highlights. The audience mostly sitting there to hear music from some blockbusters were struck with the power of revelation. We have recently finished recording an educative video series on the history of film music. It is this spirit that I selected the compositions of this album.

PAISTE

The first one is a „bonus track“, a fanfare composed by Levente Gyöngyösi - a highly significant young composer of our times - for our orchestra. Its relation to John Williams's Olympic Fanfare is obvious and both had Richard Strauss's Fanfare for the Vienna Philharmonic as an example. That is why we thought that this emblematic piece indeed has a place in this assortment.

The pivotal films and soundtracks of the pre-World War II period are represented by Bernard Hermann's Citizen Kane, Max Steiner's Casablanca and the ingenious King's Row composed by Erich Wolfgang Korngold, perhaps the greatest figure in the first half of the 20th century. Legend says that George Lucas commissioned the music of Star Wars to show resemblance to this masterpiece. These compositions are brilliant examples of romantic characterisation and sentiment.

The post war decades are represented by the typically Mediterranean, somewhat grotesque and trivial, but at times touchingly lyrical music by two crucial European composers: Ennio Morricone and Nino Rota. Morricone with his monumental suite from his music to the Mission and Rota with the soundtrack to La Strada and the Godfather. While US composer Elmer Bernstein is a par excellence master of the Western movie's musical world.

Hans Zimmer is one of today's outstanding composers who must be included in such a selection. African folklore inspired his Kopano, which became one of the most powerful pieces of film music that greatly contributes to the catharsis in the end of the film. James Horner's Avatar soundtrack is a more than perfect accompaniment to give a special emphasis to the unique atmosphere of the movie itself.

John Williams's genius could be praised all day long. It is not by accident that we did not include his best known works in this album. I intended to highlight his mastery, his splendid skills in characterisation, his brilliant polyphony and his elaboration of themes in a classical manner that seems to have become quite rare in today's movies.

The last piece of music on the album was written to the emblematic movie The Witches of Eastwick. This composition is a most valuable work in film music history and I am fully convinced that any great Romantic composer from Berlioz to Richard Strauss would have acknowledged this composition as his own, without any hesitation. It is particularly elevating for me and for every musician to play it.

I would like to encourage all film music lovers not to be afraid of listening to symphonic parts from Wagner's great operas, Richard Strauss's shorter symphonic poems, Stravinsky's early ballet music or Holst's Planets and I could go on listing many others. I promise that these masterpieces of classical music will open up an incredible, magical world for everyone.

Gábor Hollerung

Track list

01. **Fanfare for the BDO** / Levente Gyöngyösi
02. **Citizen Kane** / Bernard Hermann*
03. **Casablanca Suite** / Max Steiner*
04. **Kings Row Suite** / Erich Wolfgang Korngold*
05. **The Magnificent Seven** / Elmer Bernstein**
06. **La Strada** / Nino Rota***
07. **The Mission** / Ennio Morricone*
08. **The Godfather** / Nino Rota*
09. **Tears of the Sun** / Hans Zimmer*
10. **Star Wars - Scherzo of X-wings** / John Williams
11. **Harry Potter - Aunt Marge's Waltz** / John Williams
12. **Avatar** / James Horner*
13. **The Witches of Eastwick - Devil's Dance** / John Williams

Orchestral arrangements

Gábor Werner*

Béla Bálint**

Gábor Berán***

Recorded at **Klauzál Ház, 10-12 July, 2020**

Recording producer and editor: **Zsuzsa Dvorák**

Recording engineers: **Gábor Halász, László Gazdag**

Recorded format: **Native DSD 256** (Piramix, Merging, Hapi)

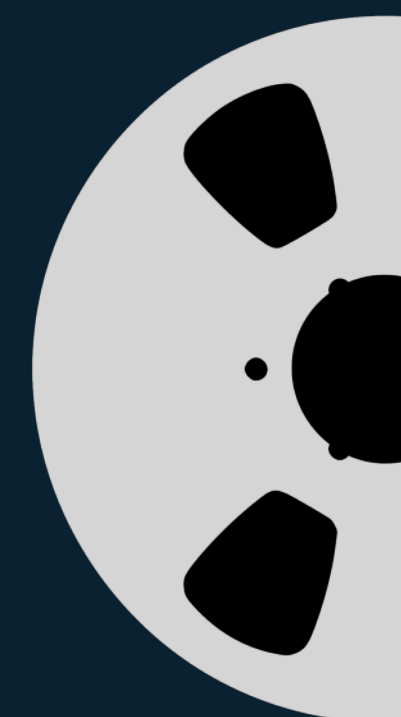
Mastering engineer: **Tom Caulfield**

Microphone Cables: **SoundTransformer®**

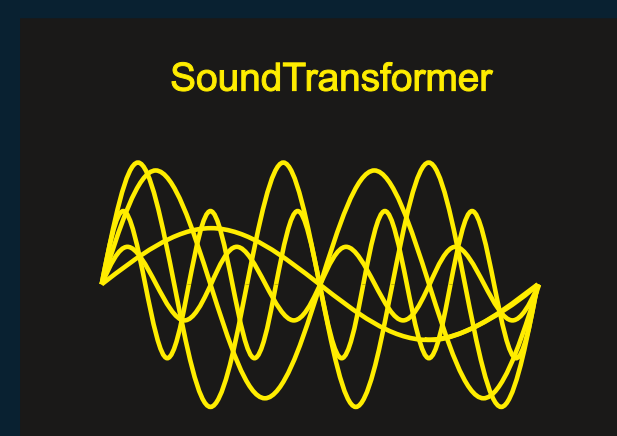
©©2020 **Hunnia Records & Film Production**

www.hunniarecords.com

HRES2016

HUNNIA RECORDS

bluesound
studio II stage II cinema

Ahogy a filmművészet is egy forradalmi megújítása volt a színháznak és a vizuális gondolkodásnak, a filmzene létrejött és fejlődése szintén egy fontos eleme a 20. század zenetörténetének. A zene szerepét természetesen a film technikai lehetőségei is jelentősen befolyásolták, mind a némafilmes korszakban, mind a hangosfilm fokozatos fejlődésével.

Napjainkra a film minden körülmények között a legnépszerűbb és a legtöbb ember által legkönnyebben befogadható kulturális produktum. Ennek megfelelően a filmzene is a populáris zenével vetekedő népszerűsége tette szert. Nekünk „szomorúzenészeknek” nagyjelentőségű felismerés volt, hogy a filmzenének igenis helye van a rendszeres klasszikuszenei koncertéletben. Elsősorban azért, mert az igazán jó filmzenék mindenképpen a romantikus szimfonikus költeményekben gyökereznek.

Akár Hollywood hőskorának filmzenéjére gondolunk, - legyen szó Erich Wolfgang Korngoldról, Max Steinerről vagy Bernard Hermannról - vagy napjaink legjelentősebb filmzeneszerzőire, mint Ennio Morricone vagy John Williams, műveik zenei tartalmukban, csakúgy, mint igényességükben abszolút összevethetők a wagneri, Richard Strauss-i korszak zenéjével.

A filmzene legnagyobb alakjai felismerték, hogy a filmekben olykor csak néhány másodpercig vagy alig hallható zenei gondolatokból érdemes igényes, adott esetben komplex hangversenydarabokat írni, amelyek mára lényegében a filmekről független önálló életet élnek szerte a világon.

Azt is érdemes volt nekünk komolyzenészeknek megértenünk, hogy e művek 5-6-8 perces hossza adott esetben olyan generációkat segít komolyzenei igényű szimfonikus zenék megismerésében, befogadásában, akik egyébként nem biztos, hogy ellátogatnának a koncerttermekbe.

A BDZ, amely Magyarország egyik vezető zenekara lett az elmúlt esztendőben és a közönség a legsokszínűbb és legkreatívabb együttesként tartja számon, elsőként nyitott - jó évtizede - a filmzene felé.

Mára sokezeres közönséget vonzó, monumentális produkciók sora fűződik a nevünkhöz. de egy pillanatra sem tévesztettük szem elől a filmzene közönségnevelő funkcióját. Élénken emlékszem a Wagner Ring zenekari részletekből és John Williams filmzenéből összeállított hangversenyünkre, amely revelációként hatott a nagyjobbra csak a filmzene kedvéért ott ülő közönségre. Most fejeztük be a filmzene történetét feldolgozó ismeretterjesztő filmsorozatunkat. Mindezek szellemében állítottuk össze a lemez anyagát is.

A felvétel első száma „bonus track” gyanánt az a fanfár, amelyet Gyöngyösi Levente, korunk egyik jelentős fiatal zeneszerzője írt a zenekar számára. Félreérthetetlenül felismerhető benne a rokonság John Williams Olimpiai fanfárjával, mindkettő mintájául Richard Strauss a Bécsi Filharmonikusok számára írt fanfárja szolgált. Úgy gondoltuk, hogy ennek a zenekar számára emblematisztikus műnek is helye van a lemezen.

A háború előtti korszak filmtörténetet meghatározó filmjeit és filmzenéit képviseli Hermann Citizen Kane-je és Steiner Casablancája valamint a század első felének talán legnagyobb alakja, Korngold zseniális King's Row-ja, amely a legenda szerint George Lucas kérésére a Star Wars zenéjének is mintául szolgált. Ezek a zenék a romantikus karakterizálás és érzelmesség legragyogóbb példái.

A háború utáni hőskorszakot két kiemelkedő jelentőségű európai szerző Ennio Morricone és Nino Rota jellegzetesen mediterrán, hol groteszk és triviális, hol könnyfacsaróan lírai zenéje képviseli: Morricone a monumentális Misszió filmzene szvittel, Rota pedig az Országúton (La Strada) és a Keresztapa filmzenéivel. Az amerikai Elmar Bernstein a Western jellegzetes zenei világának egyik mestere.

Napjaink kiemelkedő zeneszerzői közül Hans Zimmer semmiképp nem maradhatott ki a válogatásból. Afrikai folklór ihletettséggű feldolgozása, a Kopano az egyik leghatásosabb filmzene, katartikus funkciója van a film végén, James Horner Avatarhoz írott zenéje pedig a film atmoszférájához tökéletesen illeszkedő, valóban egyedi módon kapcsolódó briliáns mű.

John Williams-et napestig lehetne méltatni. A felvételen szándékosan nem a leggyakrabban játszott alkotások szólalnak meg, hanem a szerző mesterségbeli tudását, karakterizáló képességét és - a filmzenéből kiveszni-látszó - konzekvens tematikus gondolkodását illetve bravúros polifóniáját szerettük volna felmutatni.

A felvétel zárózenéje az Eastwicki boszorkányok egyetemes zenetörténeti érték, Berlioztól Richard Strauss-ig bizonyosan minden jelentős romantikus zeneszerző habozás nélkül vállalta volna ezt az alkotást. Számomra és minden muzsikos számára különösen felemelő ezt a művet játszani.

A filmzene minden szerelmesét bátorítom arra, hogy ha ezeket a zenéket szereti, akkor ne féljen belehallgatni Wagner nagy operáinak egy-egy zenekari részletbe, Richard Strauss rövidebb szimfonikus költeményeibe, Sztravinszkij korai balettjeibe vagy Holst Planétáiba és még sorolhatnék műveket és szerzőket. Ígérem, hogy e művek megismerésével egy hihetetlen világ tárul ki valamennyi zeneszerető számára.

Hollerung Gábor

